

рокъ смисълъ на думата: наблюдава живота на нѣмцитѣ, усвоява културни отношения, слуша лекции по естетика, философия и литература (слушалъ е най-много лекциитѣ на Йоханесъ Фолкелтъ — по естетика, на Вундтъ — по психология и етика, на Елстера и Витковски — по литература), посещава музеи, театри, концерти и най-важното — много чете и вече отъ самия изворъ най-голѣмитѣ нѣмски поети. Сега чакъ той наистина се запознава съ Хайне и се убеждава, колко малко го е разбиралъ по-напредъ. Изучава съ голѣма обичъ Гете и е удивенъ отъ спокойното величие на неговия гений, отъ простотата на неговитѣ пѣсни, които нарича облагородени народни пѣсни. Самъ изповѣдва, че за неговото творческо развитие той дължи много и нему — на елина, покрай юдея — (Хайне) и швабата — (Нитче) („Епически пѣсни“ — Олафъ ванъ Гелдернъ).

Значително е влиянието на Фолкелта върху възгледитѣ му за изкуството, за мисията на твореца.

Презъ сжщото време Славейковъ се запознава съ всичко, що е значително и ценно въ нѣмската поезия, живо се интересува и отъ съвременнитѣ ѝ представители, и този интересъ продължи и по-после, когато даде хубави преводи въ „Нѣмски поети“, придружени съ майсторски характеристики на последнитѣ.

Срѣдъ българскитѣ студенти въ Лайпцигъ, Славейковъ се е ползувалъ поради рѣдкитѣ си качества, съ голѣма почитъ и обичъ. „Неговата стая бѣ обикновено мѣстото, гдето ние се събирахме“, пише въ споменитѣ си В.Йордановъ (Б.речь, г. II). „По-вечето отъ студентитѣ, заети съ своитѣ прѣки работи, далечъ отъ всѣка литература,